

Farní věstník

ŘÍJEN 2014

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXII, číslo 10

Růženec Panny Marie

Na počátku tohoto století vydal svatý papež Jan Pavel II. encykliku Rosarium Virginis Mariae (Růženec Panny Marie). V tomto dokumentu poskytuje nejen uvedení do modlitby růžence, ale také vydává svědectví o významu této modlitby ve svém vlastním životě. Nechme se několika slovy tohoto světce z úvodu dokumentu pozvat k rozjímavé modlitbě, která přes hranice staletí učí věřící poznávat Krista očima Panny Marie.

"Růženec Panny Marie, který se z vnuknutí Ducha svatého postupně vyvinul v druhém tisíciletí, je modlitba, kterou mnoho svatých milovalo a k níž povzbuzoval učitelský úřad. Ve své prostotě a hloubce zůstává i v tomto třetím, sotva započatém tisíciletí modlitbou velmi významnou, určenou k tomu, aby přinášela plody svatosti. Dobře zapadá do duchovního putování křesťanství, jež po dvou tisíciletích neztratilo

nic ze své původní svěžesti a cítí, že je Božím Duchem pobádáno "zajet na hlubinu" (Duc in altum!), aby znovu mluvilo, ba aby mocně volalo do světa, že Kristus je Pán a Spasitel, že je "cesta, pravda a život" (Jan 14, 6), že je "cílem lidských dějin, ohniskem, do něhož se sbíhají ideály dějin a civilizace".

Růženec totiž, i když má svůj mariánský charakter, je modlitbou s kristologickým srdcem. Svým střízlivým způsobem v sobě soustřeďuje hloubku celého evangelijního poselství, jehož je jakýmsi souhrnem. Zrcadlí se v něm Mariina modlitba, její věčné Magnificat za dílo výkupného Vtělení, jež započalo v jejím panenském lůně. Jím se křesťanský lid dává do Mariiny školy, aby se nechal uvádět do kontemplování krásy Kristovy tváře a aby zakoušel hloubku jeho lásky. Prostřednictvím růžence věřící čerpá hojnost milostí, jakoby je přijímal z rukou samé Matky Vykupitele."

Nové hlubší proniknutí do tajemství Kristova života ve spojení s Matkou Boží přeje všem svým farníkům

o. Josef Maincl

Bohoslužby v měsíci říjnu 2014

So	4. 10. 2014	18:00	Matka Boží
Ne	5. 10. 2014	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	11. 10. 2014	18:00	Matka Boží
Ne	12. 10. 2014	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	18. 10. 2014	18:00	Matka Boží
Ne	19. 10. 2014	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	25. 10. 2014	18:00	Matka Boží
Ne	26. 10. 2014	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží

Vezmi a čti

31. neděle v mezidobí – cyklus A

Ježíš mluvil k zástupům i ke svým učedníkům: "Na Mojžíšův stolec zasedli učitelé Zákona a farizeové. Dělejte a zachovávejte všechno, co vám řeknou, ale podle jejich skutků nejednejte, neboť mluví, ale nejednají. Svazují těžká a neúnosná břemena a vkládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechtějí dotknout ani prstem. Všechny své skutky dělají jen proto, aby se ukázali před lidmi.

Dávají si zhotovovat zvlášť široké modlitební řemínky a zvlášť velké štrápe na šatech, mají rádi čestná místa na hostinách a přední sedadla v synagógách, mají rádi pozdravy na ulicích a když jim lidé říkají 'mistře'. Vy však si nedávejte říkat 'mistr', jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři. A nikomu na zemi nedávejte jméno 'otec', jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebi. Ani si nedávejte říkat 'učitel', jenom jeden je váš Učitel – Kristus. Kdo je mezi vámi největší, ať je vašim služebníkem. Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen." (Mt 23,1-12)

Kristus, člověk míru, se v evangeliu dokázal hrozně rozčítit. Výroky, které adresoval náboženským činovníkům své doby, byly velmi tvrdé a nesmlouvavé. On, svobodný muž, který překypoval láskou od hlavy k patě, byl zavražděn kněžími své doby, kteří mu nikdy neodpustili jeho veřejné projevy. Co mu na nich vadilo?

Jejich pokrytectví; fakt, že jejich činy nebyly v souladu s jejich řeči: Hloupá pravidla, která tihle *činovníci* odvozovali ze svatého textu Starého zákona, aby mohli ostatní utlačovat, zotročovat a deptat. Ještě dnes je pro všechny náboženské činovníky na světě aktuální tento výrok F. Varona: *Největší zvrhlost moci můžeme vidět u moci náboženské, jejíž schopnost ovládat a ničit je o to větší, že se odvolává na Boha.*

Vlastně kněz, disponující *přesnou znalostí Boha*, představuje pro chudáky, kteří ho hledají, něco magického

a fascinujícího. *Můžeme a musíme jim dávat odpovědi. To je náš úkol.* Jestliže svého postavení využijeme, abychom je deptali, stane se ale naše náboženství *opiem lidstva*.

Čím dál víc slyším tu děsnou větu: “Nesnáším všechna náboženství.” Církev bývá občas v nenávisti kvůli některým jejím služebníkům, to bychom měli uznat, ale nesmí se generalizovat. Já sám cítím bezznovou lásku k církvi, která nám přináší důstojnost, svobodu a snaží se, aby každý z nás pocíťoval zodpovědnost ve jménu Krista.

Mlátit druhému o hlavu přísná a složitá pravidla znamená dělat z Boha nesmiřitelného zákonodárce. A je to ještě horší, když se Boží zákony falzifikují. To znamená Boha pro člověka, který ho tak obtížně a složitě hledá, doslova masakrovat.

Bin Ládin a jeho stoupenci nezlomili pýchu Američanů, když jim zničili dva mrakodrapy jakožto symboly jejich všemocnosti. Pošpinili však v srdcích tisíců lidských bytostí představu o Bohu lásky a míru. Odvážít se zahubit tři tisíce nevinných lidí ve jménu Boha je nejhorší rouhání. Ten americký křesťan, který se odvážil zabít lékaře provádějícího potraty, byl stejně zvrácený případ. Spáchal ten zločin ve jménu Bible.

Naše církev má ještě ve svých řadách zmije a kobry se smrtícím jedem. Stále mohou u křesťanů zahubit vnímání Boží lásky. My kněží bychom se jim měli jasně postavit... Ale lépe než odsouzení bude v naší církvi svědčit

o svobodě a lásce, dvou nejkrásnějších pojmech z evangelia, naše blízkost u těch, kteří nejvíc trpí.

Guy Gilbert – Evangelium podle svatého lotra

Pokora

Má drahá matka mi už kdysi říkala: “Můj malý Guy, jsi příliš pyšný.” “Já vím, mami,” odpovídal jsem.

“To já, já jsem pokorná!” “Mami, ale to ty jsi pyšná, když tvrdíš, že jsi pokorná. Zato já se ke své pýše hlásím. A tak na mě Pán bude mírnější...” Oba jsme se u toho samozřejmě pěkně nasmáli.

Jeden význačný kněz pořádal přednášku. Přítomni byli ohromeni jeho spiritualitou. Říkal věci stejně znamenité, jako byl on sám. Jeho řeč byla ohromující, to musím přiznat. Na odchodu z kostela ho jeden věřící oslovil:

“Otče, vaše řeč byla nádherná, uslechtilá...” “Já jsem jen pokorný hříšník,” zněla odpověď. “Vlastně nic nevím... Celá moje řeč byla nevýznamná.” Tenhle přístup mě překvapil. Onen muž moc dobře věděl, že jeho spiritualita je oslňující a že je výborný řečník. Proč jednoduše neodpověděl: “Díky. Snažil jsem se popsat to, co si myslím, co nejvíc přesvědčivě.”

Pokora znamená vědět, co jsme zač. Tuto definici jsem získal od jednoho církevního otce. *Vědět, co jsme zač*, tak je to prosté. Stručně řečeno, nekoukat *se svrchu* a říkat věci bez překrucování. A vědět, kde je naše místo. Ale když máme nějaký dar, proč ho popírat? Naopak bychom měli obdivovat dary, které nám Pán dal, za podmínky, že nám nebudou sloužit k tomu, abychom se vychloukali.

Ten, kdo se nechce stavět ani výš, ani níž, než je, kdo upřímně uzná svou chudobu stejně jako své bohatství, bude mít skutečnou schopnost milovat, protože bude mít rád sám sebe takového, jaký opravdu je.

Poznej sám sebe, učil Sokrates. Nikdy netrávíme dost času tím, abychom poznali sami sebe. Mám u sebe jeden cestovní deník starý pětadesát let. Když mám volno, rád si v něm čtu. Vidím, že jsem se určitě někam posunul, ale moje slabiny a nedostatky zůstaly. Trochu introspekce, to je to, co v současné době postrádáme nejvíc. Až příliš často slyším ministry nebo odboráře prohlašovat, že jim jejich politický protivník nebo předchůdce nemá co dávat lekce. Je to rituální větička v Národním shromáždění. Bylo by tak krásné, kdyby nějaký politik čas od času pronesl: *Kamaráde, to, co jsi právě řekl, je svatá pravda!* Ještě bych dodal, že Nicolas Sarkozy měl velmi šťastný nápad a vypůjčil si u svých politických protivníků vhodné lidi při sestavování vlády. Je to premiéra, ale vyvedená.

Pokora nutně vyvolává lásku bližního.

Naslouchat a podporovat

Jedním z nejkrásnějších projevů pokory je naslouchat někomu, s kým nesouhlasíme. Nutím se k tomu už celé roky. Už dopředu znám jeho teorie – už jsem to mockrát slyšel – ale snažím se opravdu poslouchat a nepřerušovat. Někdy je pro mě velmi těžké se udržet! A pak najednou zjistím, že něco z toho, co říká, je zajímavé.

Bez podvádění se snažte zjistit, co je dobrého a nového na tom, co vám povídá někdo, kdo je jiného názoru než vy! Soustředte se zkrátka na toho druhého, místo abyste si dávali jeho věty do souvislosti s tím, co si myslíte, nebo s tím, co jste už prožili. Držte se zpátky, klidně si hryzejte nehty, cokoli chcete, ale hlavně mlčte a poslouchajte!

Naslouchejte utrpení nemocného nebo starého člověka, aniž byste přemýšleli o tom, co se kdy přihodilo vám, a získáte u toho druhého velký respekt. Posloužíte mu nasloucháním.

Setkal jsem se ve svém životě s velmi málo lidmi, kteří naslouchají. Ale když na někoho takového narazím, je to pro mě velká milost! Přeji vám, abyste to také zažili. Člověk vždycky zjihne před někým pokorným.

Síla Kristova působení na zemi nepocházela jen z faktu, že byl syn Boží, ale také z jeho pokory. Choval se jako *poslední ze všech*, jako by byl na posledním místě. Nádherná lidská i božská postava, která jde a vždycky půjde proti proudu.

Guy Gilbert – Buďte světlem

Svatí telčané - Sv. Roch

Dalším světcem, který je v Telči zastoupen a zároveň je tak trochu ve stínu známějších světců je sv. Roch. Tomuto světci je zasvěcena kaple na hřbitově u Matky Boží na Starém Městě, dále sochu sv. Rocha nalezneme na Mariánském sloupu na Náměstí Zachariáše z Hradce a další socha sv. Rocha se nachází v kostele sv. Anny.

Podle vizitační knihy telčské farnosti z roku 1672 byla barokní kaple na hřbitově u Matky Boží postavena v roce 1652 na poděkování za ochranu Boží při morové nákaze ve městě. Jejím prvním donátorem (někdy také stavitelem) byl měšťan Řehoř (Jiří) Fojt (1653), který jistinou 350 zl. zajistil z úroků náklady na opravu kaple. Řehoř (Jiří) Fojt byl majitelem domu čp. 41 na náměstí a dalších nemovitostí. V rámci josefinských reforem byla v roce 1786 kaple zrušena a měla být zbourána. Koupí v témže roce ji měšťanka Anna Zwachová od tohoto smutného konce uchránila a darovala ji ke kostelu Matky Boží. V kapli se nachází malý barokní oltář.

Na náměstí na Mariánském sloupu na jeho podstavci jsou umístěny vpředu zleva sochy sv. Šebestiána, sv. Jakuba, sv. Rocha, sv. Františka Xaverského, Anděla Strážce a sv. Jana Nepomuckého.

V kostele sv. Anny sochu sv. Rocha nalezneme vlevo na postranním oltáři zasvěceného sv. Barboře a tento cenný oltář pochází ze zrušeného kostela sv. Ducha.

sv. Roch sice nepatří ke klasickým 14 pomocníkům v nouzi, ale v mnoha oblastech se k nim počítá, protože byl před staletími jedním z nejoblíbenějších ochránců proti moru. Ačkoli bezpečné údaje o životě sv. Rocha chybějí a ačkoli neměl nikdy v církvi úřad, patří dodnes k nejoblíbenějším a velmi ctěným postavám církve.

Narodil se kolem roku 1295 v Montpellier (jižní Francie).

Poté, co brzy ztratil otce i matku, kteří byli velmi zbožní, rozdal veškeré své jmění mezi chudé města a šel světem jako nemajetný poutník. První cesta vedla Rocha do Říma. Cestou projevil mladý muž svůj dar záračného uzdravování: vyléčil znamením kříže mnohé nemocné morem. Také v Římě tímto způsobem zachránil od smrti mnoho nemocných. Na zpáteční cestě do vlasti v Piacenze sám onemocněl morem.

O dalších událostech vypravuje legenda: *Roch zesláblý a blízký smrti, se položil v chatrči před městem, aby zemřel. Tu se mu náhle zjevil anděl a dodával mu odvahy. Pes přinášel smrtelně nemocnému denně čerstvý chléb. Roch se nakonec uzdravil a mohl pokračovat ve své cestě domů. V jeho domovském Montpellier ho však už nikdo nepoznal; považovali ho za špiona a uvrhli do žaláře. Pokorný, jaký vždy byl, snášel Roch všecko utrpení, které mu bylo způsobeno, a zamlčel svůj pravý původ. Po pěti letech jej vysvobodila z trýznivého vězení smrt, 16. srpna 1327.* Legenda vypravuje, že Rocha poznali na smrtelné posteli podle mateřského znamení.

Rochova úcta se rozšířila hlavně v 15 století, když se jeho ostatky dostaly do Benátek. Především podél benátských obchodních cest a morových epidemií dosáhl Roch velké úcty.

Ve francouzsko-španělské pohraniční oblasti se částečně pěstuje dodnes zvyk dávat na domy písmena **VSR**: "Vive Saint Roche" (ať žije svatý Roch).

Rochovy poutě: Konají se na mnoha místech v Evropě, nejslavnější v Německu na Rochově hoře v Bingen (z r. 1666) R. 1754 zde bylo založeno Rochovo bratrstvo. R. 1795 byla kaple sv. Rocha zničena francouzskými vojsky, chrám byl obnoven r. 1814 po epidemii tyfu. Při posvěcení této kaple byl i J.W. Goethe, který popsal slavnost ve zprávě "Z cesty k Rýnu, Mohanu a Neckaru v r. 1814 a 1815".

Sv. Rocha poznáte na obrazech podle atributů vousatý poutník s kloboukem, u sebe mívá hůl, brašnu, láhev, krabici, meč nebo psa. Na mnohých obrazech ukazuje Roch morový vřed na své noze.

Sv. Roch je zván jako patron zajatců, nemocných a nemocnic, lékařů, lékárníků, chirurgů, sedláků, obchodníků s uměleckými předměty, zahradníků, kartáčníků, truhlářů a dlaždičů; a také jako přímluvce proti moru, proti nákazám, proti choleře, vzteklině, chorobám nohou a kolenou, proti neštěstí.

Zpráva z jednoty Orla

Čtvrtý ročník florbalového turnaje RaptorCup se tentokrát z důvodu plánované rekonstrukce haly u sokolovny musel přesunout do nové sportovní haly. Ani letos zájem týmů nepolevil a fanoušci měli možnost shlédnout zápasy dvanácti kvalitních týmů. Největší radost měli ale z toho, že do finále se opět probojoval telčský tým a první místo mu uteklo opravdu až v poslední vteřině. Výsledné pořadí týmů:

1. Mušší oči (Jihlava)
2. Fbc Orel (Telč)
3. Fbc Texas (Praha)
4. FbK Pacienti (Praha)
5. Fbc Šmoulové (Znojmo)
HC Zbilidy (Zbilidy)
Staré pušky (Jihlava)
The Naex Crew (České Budějovice)
9. Fbc Padochov (Padochov)
FBC Slovan (Jindřichův Hradec)
Gladiators (Znojmo)
Líní lvi (Telč)

Nejllepším gólmanem turnaje byl vyhlášen Ondřej Zahradníček z týmu Fbc Orel Telč.

Fotogalerie a podrobné výsledky jako vždy na <http://www.raptorcup.cz>

Na sobotu 4. 10. Orel Telč zve běžce všech věkových kategorií a běžeckých dovedností na Roštýnské stráně. Přespolní běh, jehož vrcholem bude závod mužů na 5 km, letos překvapí specialitou: běh rodin. Máte muže, ženu a dítě do 12 let? Přijďte si zaběhat, vyhrává každý. Pro všechny účastníky registrace od 8:30 do 9:30 v Orlovně (bývalé kino). Běžecké tratě v okolí rybníka Roštejn. Teplý čaj na zahřátí je samozřejmostí.

Od letošního školního roku bude mít Telč své mužské zástupce ve Florbalové lize Vysočiny. Orel, Sokol a DDM se společně budou starat o přípravku florbalového dorostu pro ligu. Všichni zájemci, ať kluci nebo holky, mladší než 16 let se mohou přihlašovat u pana Kováře na telefonním čísle 603 494 660 (po 16 hodině odpoledne) nebo na emailu telc@orel.cz. Není třeba žádných předchozích předpokladů, hokejku do začátku zapůjčíme.

Volby 2014 - Pár slov o volební matematice – aneb – jak zodpovědně volit .

Vážení čtenáři Farního věstníku, komunální volby do Zastupitelstva města Telče a do Rady města Telče jsou tak říkajíc za dveřmi.

Opět tedy budeme po čtyřech letech dávat hlasy lidem, kteří budou v nadcházejících letech rozhodovat o tom, co se v našem městě postaví, opraví, jak to bude s bezpečností v našem městě, obecně... jak se nám a našim dětem bude v Telči žít. Každý máme svůj vlastní klíč, podle kterého se rozhodujeme, koho budeme volit, a vybíráme stranu, která je svým programem nejbliže našim přáním, potřebám a křesťanským hodnotám.

Níže si Vám dovoluujeme ve zjednodušené formě předložit "volební matematiku" – dopad různých způsobů provedení voleb.

1. Volím JEDNU STRANU JAKO CELEK – nevhodnější forma pokud chcete co nejvíce podpořit "své" vybrané kandidáty.

2. Volím KANDIDÁTY Z NĚKOLIKA STRAN – hodně používaná forma při komunálních volbách, nicméně Váš volební hlas tímto způsobem volby výrazně ztrácí na významu a síle.

3. Nevolím VŮBEC – nejhorší varianta. Říkáte tím svému okolí, že je Vám lhostejné, co se ve Vašem městě děje a umíte pouze nadávat.

Volební matematika pro komunální volby - při sčítání volebních výsledků je nejdříve podle **celkového počtu získaných hlasů pro celou kandidátku** dané strany určeno, kolik mandátů dostane tato strana. Může se tedy stát, že Vaše hlasy jednotlivcům mohou vyjít nazmar, protože daná strana nezískala dostatečný počet mandátů.

Termín voleb: 10. - 11. 10. 2014

Jděte volit .

PaToLuPaJi

Z farní knihovny

Promluvy z Argentiny – papež František

Promluvy s Argentiny ukazují na pastýřskou péči kardinála Jorgeho Maria Bergoglia o Kristovu církev, ale i vnímavost pro konkrétní problémy společnosti v jeho domovině. Jde o promluvy, které přednesl ještě jako arcibiskup Buenos Aires v letech 2006 až 2013, tedy v době tisíci před zvolením papežem.

Oslovuje v nich různé adresáty na různá témata: jak střežit poklad víry a poitom si ho nenechat jen pro sebe; problémy výchovy v současném světě; pastorační práce ve městě; růst ve víře; téma práce; ochrana dětí a péče o seniory; chudoba, sociální dluhy a sociální spravedlnost...

Důrazy, které dnes coby papež vnáší do církve a společnosti, se tedy neobjevují až s jeho zvolením, ale vyrůstají z jeho dřívějších postojů a z letitých zkušeností dílníka na Kristově vinici.

Můj život v Kristu - Jan Kronštadtský

“Dívej se na kteréhokoli člověka... jako na ten největší zázrak Boží moudrosti a Božího milosrdenství, a nebudeš mít důvod dívat se na něho spatra. Važ si ho a miluj ho stejně jako sebe, neustále a nezvratně.

Odolej pokušení vidět na svém bližním nejruznější prohřešky a soudit ho, jak je nám to vlastní. Každý se zodpovídá Bohu sám za sebe, každý má svědomí, každý slyší Boží slovo, zná Boží vůli buď z knih, nebo z rozhovorů s druhými. Obzvlášť nehleď se zlobou na hříchy těch, kteří jsou starší než ty; není to tvoje starost. Kdo jsi ty, že soudíš cizího služebníka? O tom, zda obstojí či ne, rozhoduje jeho vlastní pán. A on obstojí, neboť Pán má moc jej podepřít (Řím 14,4). Ty napravuj své hříchy a své srdce.”

(ukázka)

Sv. Jan Kronštadtský (1829–1908) byl velký pravoslavný světec moderní doby. Působil jako kněz v Kronštadu na petrohradském předměstí, kam za ním časem proudily tisíce lidí. Byl to charismatický duchovní pastýř a kazatel, duchovní spisovatel, mystik a divotvůrce. Vždycky věnoval zvláštní pozornost chudým. V západní církvi bývá přirovnáván k svatému faráři z Arsu. Jeho nejvýznamnějším literárním odkazem je právě rozsáhlé dílo Můj život v Kristu, z něhož zde předkládáme výbor.

Důstojný pán si na důstojnost nepotrpěl - František Lukeš

“Jen ten, kdo slouží dobru a lásce, je veliký. Ať je to prezident, poslanec nebo jen metař. Je třeba lidí nahoře i dole a na všech záleží. I ti nahoře nechávají po sobě odpadky, které zas někdo musí odklízet.”

“Když však setrváme v nejednotě a vyloženém hmotarství a z tržního hospodářství vytvoříme mamonářství, a ne službu druhým, pak nás Evropa bude pokládat za pobudy a lidi všeho schopné, a tím i nebezpečné. Jsme zas na velkém rozcestí.” (František Lukeš)

Autorem této zbrusu nové knihy je P. František Lukeš, i když už není mezi námi živými. Jde o výběr z jeho dopisů přátelům a sbírku fejetonů, které vycházely v Poděbradských novinách od května 1991 po následující tři roky. Z textů na nás dýchne jeho pochopení pro každodenní radosti a strasti nejobyčejnějších lidí, ale i jeho široké srdce a moudrý nadhled, s nímž sledoval první roky polistopadového

vývoje v naší vlasti. Dozvíme se, co ho trápilo, ale povzbudí nás jeho živá víra, naděje a láska, jeho neutuchající snaha přispět svým dílem k duchovní obnově lidí, které doprovázel, a celého našeho národa.

V knihovně jsou již připraveny objednané fotografie z loučení s panem kaplanem Pavlem Kuchyňou a vítání pana kaplana Karla Adamce. Fotografie si můžete vyzvednout vždy v neděli po ranní a deváté mši svaté.

Dále je možno ve stejnou dobu ve farní knihovně zakoupit kalendáře na rok 2015 Malá poselství nebo ostaní kalendáře z nabídky knihkupectví v Kostelním Vydří objednat.

Z matriky

V měsíci září přijali svátost manželství:

Pavel Štěpán a Bc. Jana Jakubcová
David Bajer a Jolana Kadlecová
Petr Kudrna a Barbora Ďásková

V měsíci září nás předešli na věčnost:

Jarmila Staňková
Karel Máca

Krátké zamyšlení nakonec

Které moje postoje (popř. druhých křesťanů) představují křesťanství lidem kolem nás se zátěží pokrytectví, okázalosti a náboženské pýchy?

Jak naopak mohu přispět k tomu, abych Boží království představoval v kráse evangelia, pravdivě, neokázale a přitažlivě?

Pokud neznáte odpověď, zkuste se vrátit na začátek tohoto čísla FV a začít číst znovu.

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 19. 10. 2014

*Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč - www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz*